

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 23 maja 2019 r.

DIH-2.709.5.2019.BS

DECYZJA DIH-2 NR 23/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 10 kwietnia 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę W. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą W. B. D. H. – od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 marca 2019 r., (sygnatura KJ-D-Cz.8361.76.2018/1DEC/19), wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za niewystawianie, wbrew obowiązkowi z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - świadectw jakości

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 17 kwietnia 2019 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr KJ-D-Cz.8361.76.2018/1DEC/19.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 12 grudnia 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr Cz-180/KJ/2018, przeprowadzili kontrolę - dotyczącą obowiązków określonych w art. 6c i art. 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) – przedsiębiorcy, Pana W. B.a, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą W. B. D. H., ze stałym miejscem wykonywania działalności gospodarczej w Blachowni (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli na podstawie okazanej przez Stronę ewidencji sprzedaży zwolnionych z akcyzy wyrobów węglowych oraz dokumentów dostaw wyrobów węglowych stosowanych w przypadku sprzedaży finalnemu nabywcy węglowemu wyrobów węglowych podlegających zwolnieniu od akcyzy, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że Kontrolowany w okresie od 5 listopada do 12 grudnia 2018 roku, dokonał zbycia, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, (...) ton węgla kamiennego, tj. paliwa stałego.

Kontrolowany nie przedstawił świadectw jakości dla węgla kamiennego, który wprowadził do obrotu w okresie od 5 listopada do 12 grudnia 2018 roku. Jak wynika z przesłuchania świadka, Pani E. B., we wskazanym okresie Strona powinna była wystawić 63 świadectwa jakości, czego jednak nie zrobiła. Według świadka, Strona nie wystawiała świadectw jakości, ponieważ żaden kontrahent tego nie żądał. Od dnia 12 grudnia 2018 roku Strona rozpoczęła wystawianie świadectw jakości.

Na podstawie złożonych oświadczeń przez pełnomocnika Strony, ustalono, że:

- a) na dzień rozpoczęcia kontroli na stanie kontrolowanej placówki znajdowały się następujące paliwa stałe o łącznej wartości (...), tj.:
 - orzech (...),
 - kostka (...),
 - ekogroszek (...),
 - miał (...);
- b) wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2017 roku wynosiła (...).

Powyższe ustalenia udokumentowano w oświadczeniu z 13 grudnia 2018 r., które stanowi załącznik do protokołu kontroli z 12 grudnia 2018 r. nr KJ-D-Cz.8361.76.2018.

Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł

uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń, że od 5 listopada 2018 r. do 12 grudnia 2018 r. nie były wystawiane przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectwa jakości, potwierdzające spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - pismem z 20 lutego 2019 r. (nr KJ-D-Cz.8361.76.2018/1DEC/19) – zawiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kontrolowany został jednocześnie poinformowany o przysługującym mu prawie do czynnego udziału w niniejszym postępowaniu, tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania żądań (art. 10 §1 Kpa), z którego to Kontrolowany nie skorzystał.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 25 marca 2019 r., wydał decyzję (sygn. KJ-D-Cz.8361.76.2018/1DEC/19) nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10000 zł za niewystawianie, wbrew obowiązkowi z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, świadectw jakości.

Pismem z 10 kwietnia 2019 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o ponowne rozpatrzenie decyzji z 25 marca 2019 r. i odstąpienie lub zmniejszenie kary.

Pismem z 9 maja 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki

termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ww. ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania Strony z 10 kwietnia 2019 r., wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, jednoznacznie wynika, iż przedsiębiorcy wprowadzając paliwa stałe do obrotu są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy, tj. do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w trakcie przeprowadzonej kontroli 12 grudnia 2019 r. stwierdzili, iż Kontrolowany wprowadzał do obrotu paliwa stałe, co zostało udokumentowane w protokole kontroli z 12 grudnia 2018 r. nr KJ-D-Cz.8361.76.2018. Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został podpisany przez Kontrolowanego. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących braku wystawiania przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectw jakości, potwierdzających spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 12 grudnia 2018 r. (sygn. KJ-D-Cz.8361.76.2018). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Kontrolowany nie wystawił świadectw jakości dla węgla kamiennego, który wprowadził do obrotu w okresie od 5 listopada do 12 grudnia 2018 roku. Jak wynika z przesłuchania świadka, Pani E. B., we wskazanym okresie Strona powinna była wystawić (...) świadectwa jakości, czego jednak nie zrobiła. Według świadka, Strona nie wystawiała świadectw jakości, ponieważ żaden kontrahent tego nie żądał. Należy podkreślić, iż zgodnie ze zmianą obowiązujących przepisów od 5 listopada 2018 r. każdy przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wystawić świadectwo jakości niezależnie od tego czy kupujący (konsument) żąda otrzymania świadectwa jakości, czy też nie.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Jak podnosi Strona w odwołaniu na cały składowany na placu towar posiadała w tym czasie certyfikaty jakości pochodzące od sprzedawców, od których zakupiła towar. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny, typu laboratorium, czy wytwórca paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę oraz jest wystawione przez przedsiębiorcę wprowadzającego paliwo stałe do obrotu – Kontrolowanego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 10 kwietnia 2019 r. należy stwierdzić co następuje. Kontrolowany nie kwestionuje ustaleń co do stanu faktycznego, jak również swojej odpowiedzialności z tytułu naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona wskazuje na fakt bycia mikroprzedsiębiorcą i dotkliwości nałożonej kary oraz uprzednią niekaralność. Wyjaśnia również, że na niewystawianie świadectw wpływ miał pobyt w szpitalu osoby za to odpowiedzialnej – E. B.. Strona zwraca uwagę, że węgiel, do którego nie zostały wystawione świadectwa jakości spełniał wymagania co do jakości, co potwierdzają posiadane certyfikaty.

Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem.

Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach nie stwierdzili, aby za to samo zachowanie, prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie bądź wykroczenie skarbowe, albo też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Należy podkreślić, iż prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości przepisów prawa. Kontrolę przeprowadzono w grudniu 2018 r., więc ponad miesiąc po wejściu w życie nowych przepisów między innymi dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wszystkie przesłanki z art. 35d

ust. 4. tj. dotychczasową działalność przedsiębiorcy. W tym zakresie ustalono, że Kontrolowany dotychczas nie był karany z tytułu naruszenia przepisów ustawy o systemie jakości. Nie stwierdzono również, aby za to samo zachowanie, prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie bądź wykroczenie skarbowe, albo też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Ustalono również wielkość obrotu z działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez Stronę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez Stronę w 2017 roku wyniosła (...) zł.

Należy podkreślić, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Stronę karę minimalną tj. 10.000 zł określoną przepisami biorąc pod uwagę powyższe informacje przekazane przez Kontrolowanego. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa ustalono na kwotę (...), organ był zobowiązany wymierzyć karę, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10.000 zł oraz nie większa niż 25.000 zł.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 marca 2019 r. (sygn. KJ-D-Cz.8361.76.2018/1DEC/19), nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za niewystawianie, wbrew obowiązkowi z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, świadectw jakości. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej podany w decyzji z 25 marca 2019 r. (sygn. KJ-D-Cz.8361.76.2018/1DEC/19) w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z art. 189k § 1 Kpa Organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy

wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/